

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 32Cb/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118204782
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ildikó Kohoutová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1118204782.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Ildikó Kohoutovou v právnej veci žalobcu: Poistná udalosť s.r.o. so sídlom Sabinovská 11, 821 03 Bratislava, IČO: 45 474 231, právne zastúpený: Advokátska kancelária MHS Legal, s.r.o. so sídlom Galvaniho 7/D, 821 04 Bratislava, IČO: 36 866 687 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 446,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 446,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 446,- EUR od 20.07.2017 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd p r i z á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu 11.03.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 446,- EUR s príslušenstvom, titulom nedôvodného krátenia poistného plnenia krátením ceny nájomného za požičanie náhradného motorového vozidla.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že v dôsledku dopravnej nehody dňa 09.03.2017 došlo k poškodeniu motorového vozidla spoločnosti Alpha SK spol. s r.o. značky VW PASSAT, EČV: W (ďalej len „poškodený“ a „motorové vozidlo“ alebo len „MV“). Žalobca prevzal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23.03.2017 pohľadávku poškodeného voči žalovanému, ktorá spočíva v neuhradení náhrady škody za náhradné vozidlo. Poškodený bol v dôsledku poistnej udalosti č. 9526232683 zo dňa 09.03.2017, ktorá mu vznikla na jeho osobnom motorovom vozidle, nútený požičať si náhradné motorové vozidlo po nevyhnutnú dobu. Poškodený používal náhradné motorové vozidlo po obdobie 11 dní, pričom mu bola vystavená faktúra v celkovej výške 726,- EUR. Motorové vozidlo poškodený vrátil dňa 23.03.2017. Žalovaný uhradil poškodenému požičovného len čiastočne, pričom neuhradené požičovné predstavovalo 446,- EUR. Poškodený sa so žalobcom zmluvne dohodol na prenájme náhradného motorového vozidla, ktorý trval celkovo 11 dní (od 13.03.2017 do 24.03.2017). Žalovaný krátil poistné plnenie, keď pri výpočtoch poistného plnenia neuznal skutočnú dĺžku zapožičania náhradného MV. Takéto krátenie však žalobca považuje za neprípustné, keďže predmetom povinného zmluvného poistenia je náhrada skutočnej škody. O reálnej dĺžke opravy svedčí aj potvrdenie vydané samotným servisom, ktorý opravu vykonával. Poškodený nemal žiadnu možnosť urýchliť vydanie krycieho listu zo strany žalovaného, pričom bezodkladne po obdržaní informácie o vydaní krycieho listu vrátil náhradné MV. Na cene prenájmu náhradného vozidla sa poškodený dohodol so žalobcom zmluvne vo výške 66,- EUR za 1 deň. Žalovaný však v oznámení zo dňa 06.07.2017 pri výpočte výšky plnenia za požičiavanie náhradného vozidla používa sumu nižšiu - 35,- EUR. Žalovaný však dostatočne

nepreukázal opodstatnenosť tejto skutočnosti. Ceny prenájmu motorových vozidiel sa v jednotlivých skutočnostiach odlišujú a poškodený súhlasil s cenou žalobcu, preto podľa názoru žalobcu neexistuje dôvod, prečo by sa pri výpočte výšky plnenia nemohla zohľadňovať zmluvne dohodnutá cena medzi poškodeným a žalobcom. Navyše ide podľa žalobcu o cenu primeranú, čo potvrdzujú aj cenové ponuky autopožičovní, ktoré poskytujú rovnaké služby ako žalobca. Ceny rôznych autopožičovní je možné podľa žalobcu považovať len za orientačné, nakoľko za sumy uvedené v cenníkoch by boli vozidlá vo väčšine prípadov zapožičané len v prípade, že by bolo nájomné zaplatené vopred. Prenájom vozidla s tým, že cena bude zaplatená až pri vrátení vozidla, bez poskytnutia depozitu a stiahnutia sumy z účtu, je zo strany autopožičovní poskytovaný len „verným zákazníkom“ a navyše v konkrétnom prípade by nebolo možné stanoviť počet dní, na ktoré by bolo náhradné vozidlo zapožičané, a teda by nebolo možné ani uzavrieť zmluvu o zapožičaní za ceny uvádzané inými autopožičovňami. Výška náhrady škody sa stanovuje s ohľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej autopožičovne rovnako ako ani cenu najdrahšej autopožičovne. Podľa názoru žalobcu obvyklá cena predstavuje celé cenové pásmo od skupiny najlacnejších po skupinu najdrahších autopožičovní vrátane, a preto cenu žalobcu nevybočujúcu z cien skupiny určitého cenového pásma nemožno označiť za cenu neobvyklú. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 446,- EUR od 20.07.2017 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po dni, keď mal žalovaný v zmysle ustanovenia § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poskytnúť žalobcovi poistné plnenie. Za skončenie prešetrovania žalobca považuje dátum uvedený v oznámení o poistnom plnení, t.j. deň 04.07.2017.

3. Žalovaný žiadal vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 30.01.2020 žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť, keď nárok žalobcu považoval za nepreukázaný, neoprávnený a nedôvodný. Žalovaný nárok žalobcom neuznal v celom rozsahu. Žalovaný namietal, že žalobcom uvádzané odôvodnenie nároku nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, keď žalovaný v žalobe neoznačil a presne nešpecifikoval skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh a nešpecifikoval základné údaje napr. o samotnej škodovej udalosti, o mieste a čase pristavenia a prevzatia náhradného motorového vozidla. Okrem toho, že žalobca nešpecifikoval dôkazy, na ktoré sa odvoláva, niektoré ani len nepredložil so žalobným návrhom, napríklad doručenky k Oznámeniu o postúpení pohľadávky zo dňa 23.03.2017, vo vzťahu ku ktorej je doručka imanentnou súčasťou s ohľadom na samotnú podstatu tohto druhu jednostranného úkonu a jeho dôsledkov. Zároveň podľa názoru žalovaného žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný, nakoľko poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, teda predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu a preto nemohlo dôjsť k platnému uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky pre neexistujúci predmet plnenia v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“). Z priloženého dokumentu „Čestné prehlásenie k platbe v hotovosti“ vyplýva, že poškodený uhradil faktúru žalobcu dňa 19.07.2017. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením (nakoľko tá mu vznikla až zaplatením 19.07.2017), nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní, nakoľko zmluva o postúpení je absolútne neplatná a formálne drží tvrdenú pohľadávku voči žalovanému poškodený. K nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla namietal žalovaný, že žalobca neuvádza, o aké zákonné ustanovenia opiera svoj nárok, teda ho nijakým spôsobom nekonkretizuje. Žalovaný uvádzal, že nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla nevyplýva ani zo zákona o povinnom zmluvnom poistení ani Občianskeho zákonníka. Žalobca nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V Čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 23.03.2017 poškodený uviedol, že od žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že toto tvrdenie poškodeného nie je nijakým spôsobom špecifikované ani inak zdokladované, preto ho považuje za účelové. Má za to, že žalobca absolútne neuniesol dôkazné bremeno v otázke preukázania účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia uvedeného v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 06.07.2017, bol žalobca informovaný, že žalovaný mu poskytuje poistné plnenie za nájom náhradného vozidla vo výške 280,- EUR, a to z dôvodu priznanej doby nájmu náhradného vozidla v trvaní 8 dní s ohľadom na ukončenie opravy MV dňa 21.03.2017 a z dôvodu priznanej ceny za zapožičanie predmetného vozidla na jeden deň vo výške 35 eur/deň vzhľadom na typ zapožičaného vozidla. Argument žalobcu spočívajúci v tom, že MV poškodeného sa nachádzalo v autoservise až do 24.03.2017 z dôvodu, že až v tomto termíne

bol predložený krycí list poisťovne, a z tohto dôvodu nemohol poškodený svoje MV užívať, neobstojí, nakoľko žiaden autoservis nie je oprávnený zadržiavať vozidlo kohokoľvek len z dôvodu, že poisťovňa nevystavila krycí list. V takomto prípade by išlo o obmedzenie vlastníckeho práva poškodeného. Vo vzťahu k výške denného nájomného žalobca predložil na preukázanie svojich tvrdení listinu označenú ako „Cenník motorových vozidiel pre poškodených pri dopravných nehodách“ obsahujúcu informácie o troch kategóriách motorových vozidiel s príslušnými cenami a pečiatku Rolanda H.. Na predmetnom dokumente chýba údaj o dátume jeho vystavenia, vzhľadom na uvedené je preto nepoužiteľný k prejednávanej veci nakoľko sa nedá posúdiť k akému roku je predmetná cena vystavená, čo je pri posudzovaní obvyklej ceny nájmu za motorové vozidlo v roku 2017 nevyhnutné. Druhou predloženou listinou na preukázanie tvrdení žalobcu je listina označená ako „Cenová ponuka“, obsahujúcu informácie o troch kategóriách motorových vozidiel a príslušných cien a pečiatku spoločnosti, ktorú ju vystavila. Listina je datovaná 27.02.2012, čo s ohľadom na prejednanú vec znamená, že nie je relevantná, nakoľko neposkytuje použiteľné informácie na hodnotenie obvyklej ceny nájmu motorového vozidla v roku 2017. Treťou predloženou listinou s označením „Rozpis k predloženým dôkazom“ je dokument neznámeho pôvodu, o ktorom je možné sa domnievať, že bol vypracovaný na účely podanej žaloby právnym zástupcom žalobcu, v ktorej sú uvedené ničím nepodložené tvrdenia o údajných súdom priznaných plneniach za prenájom vozidiel. Predmetný dokument nemá charakter dôkazu. S ohľadom na uvedené je potrebné uviesť, že predložená listina nepreukazuje akékoľvek tvrdenie o obvyklej cene ku akejkoľvek triede motorových vozidiel. S ohľadom na uvedené je potrebné uviesť, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal tvrdenia o obvyklej cene výšky denného nájmu k vozidlu prenajatému poškodenému, ktoré je fundamentálnym tvrdením žalobného návrhu. Zároveň je žalovaný nárok podľa žalovaného nedôvodný aj v časti uplatňovaných úrokov z omeškania a t os poukazom na závery vyslovené Najvyšším súdom Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/145/2017.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 28.06.2021 uviedol, že vo vzťahu ku opisu skutkových okolností nebolo potrebné špecifikovať konkrétne miesto nehody a jej účastníkov z dôvodu, že tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Žalobca si uplatňuje v konaní nárok vyplývajúci z povinne zmluvného poistenia vinníka dopravnej nehody, a preto jeho nárok vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“). Judikatúra súdov Slovenskej republiky jednoznačne ustálila, že nároky poškodeného spočívajúce v náhrade škody predstavujúcej náklady na zapožičanie náhradného motorového vozidla vyplývajú z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. Tvrdenie žalovaného, že nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla nevyplýva ani zo zákona o PZP ani z Občianskeho zákonníka považoval žalobca za účelové a zavádzajúce. Z predložených listinných dôkazov je podľa žalobcu nepochybné, že pohľadávka uplatňovaná v predmetnom konaní bola riadne a platne postúpená na žalobcu, pričom žalobca vo svojom návrhu preukázal tak vznik škody/pohľadávky na strane postupcu v dôsledku reálneho úbytku majetkových hodnôt v majetkovej sfére poškodeného, ako aj titul, na základe ktorého došlo k postúpeniu pohľadávky na postupníka pričom nešlo o postúpenie všetkých práv vyplývajúcich poškodenému z dopravnej nehody, ale išlo o postúpenie konkrétneho a určiteľného nároku na náhradu škody v presne stanovenej výške. Z tohto dôvodu preto nie je možné tvrdiť, že by malo ísť o neplatne postúpenú či neurčitú pohľadávku. Zároveň žalobca upresnil, že v predmetnom prípade išlo o budúcu pohľadávku spočívajúcu v nároku na náhradu škody pričom postúpenie budúcej pohľadávky, pokiaľ je pohľadávka dostatočne špecifikovaná a určiteľná nie je zakázané, ale práve naopak ustanovenia Občianskeho zákonníka a judikatúra súvisiaca s postúpením pohľadávky postúpenie budúcej pohľadávky umožňuje. V zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu. Predmetom zmluvy o postúpení v zmysle právnych predpisov ako aj ustálenej súdnej praxe môže byť aj pohľadávka, ktorá má vzniknúť v budúcnosti, kedy okamih postúpenia pohľadávky, ktorá v dobe uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky ešte neexistuje a má vzniknúť v budúcnosti, je totožný s okamihom, kedy pohľadávka vznikla. Napokon uviedol, že v rámci jedného právneho postupca bol dlžníkom postupníka a zároveň postupca bol aj veriteľom žalovaného a to v rámci druhého právneho vzťahu. Poisťovňa sa dokonca zdráha preplatiť náklady na náhradné vozidlo (nájomné) a to paradoxne počas obdobia jej vlastnej nečinnosti. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že sa tak deje napriek tomu, že poškodený vznik poisťovej udalosti poisťovni, pred požičaním náhradného vozidla, riadne nahlásil, resp. napriek tomu, že práve nečinnosť poisťovne spôsobila to, že náhradné vozidlo bolo potrebné mať požičané ešte nejakú dobu po vystavení faktúry za opravu. K otázke nutnosti a účelnosti požičania náhradného vozidla žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp.zn. 8Co/879/2014 a sp.zn. 4Cob/178/2017. Zároveň

poukázal aj na závery vyslovené Krajským súdom v Bratislave vo veci sp.zn. 7Co/163/2015, kde bolo skonštatované, že ak nebolo v silách navrhovateľa ovplyvniť dobu trvania opravy poškodeného vozidla, či finančná situácia poškodeného mu neumožňuje uhradiť vopred nepredvídateľné a ním nezavinené náklady na opravu poškodeného vozidla, tak tieto okolnosti nemôžu byť poškodenému v súvislosti s nutnosťou a účelnosťou nájmu pričítané na vrub porušenia preventívnej povinnosti. V tomto kontexte uviedol, že podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP je pri likvidácii poisťnej udalosti poisťovňa povinná bezodkladne konať. Túto povinnosť jej ukladá nielen zákon o PZP, ale aj § 415 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje všeobecnú prevenčnú povinnosť predchádzať hroziacim škodám. Poisťovňa je teda pri likvidácii udalosti povinná postupovať s odbornou starostlivosťou a zbytočne nepredlžovať vystavenie Oznamu o plnení (niekedy označenému aj ako Krycí list, resp. ako Záverečná správa, príp. Likvidačná správa a pod.) a to obzvlášť v takom prípade, ak má poisťovňa vedomosť o tom, že poškodený má požičané náhradné vozidlo, ktoré nutne potrebuje, pretože autoservis si na opravené vozidlo uplatňuje zádržné právo a nechce ho poškodenému vydať skôr ako neobdrží platbu za opravu alebo aspoň Oznam o plnení (krycí list) z poisťovne. V tejto súvislosti zdôraznil, že cena opravy poškodeného vozidla po dopravnej nehode nie je zanedbateľná čiastka a navyše s finančným výdavkom v takejto výške poškodený pre neočakávanosť dopravnej nehody vôbec nepočíta, nie je na neho vopred pripravený a preto ho spravídla nie je schopný ihneď po vystavení faktúry za opravu v autoservise uhradiť. Z tohto dôvodu, ihneď po vystavení faktúry za opravu, poškodený od žalovanej poisťovne požadoval bezodkladné vystavenie Oznamu o plnení (krycieho listu) pričom pri urgenciách zároveň poisťovňu upozorňoval aj na existenciu nájmu náhradného vozidla. Poškodený spravil všetko čo bolo v jeho silách, aby minimalizoval dobu nájmu náhradného vozidla a práve nečinnosť poisťovne bola dôvodom nájmu náhradného vozidla v dňoch po vystavení faktúry za opravu pričom akonáhle bol poisťovňou vystavený Oznam o plnení, tak poškodený si okamžite vyzdvihol z autoservisu svoje opravené vozidlo a vrátil náhradné vozidlo. Argumentácia poisťovne o tom, že nie je povinná poškodenému vystaviť Oznam o plnení (t.j. krycí list pre autoservis) je v rozpore s § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý jednoznačne ukladá poisťovní povinnosť oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia. Zákon exaktne neupravuje, že poškodený má nárok na náhradu nákladov za nájom náhradného vozidla len do momentu vystavenia faktúry za opravu resp., že poškodený je, čo sa týka náhradného vozidla, obmedzený výlučne dátumom vystavenia faktúry za opravu. Na margo tohto uviedol, že nájom náhradného vozidla ako taký je, podľa ustálenej judikatúry a súdnej praxe, bez akýchkoľvek pochybností v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Judikatúra zároveň ustálila, že poškodený má právo (po zohľadnení konkrétnych okolností prípadu) na náhradu účelne vynaložených nákladov na požičanie náhradného vozidla. Poukázal na skutočnosť, že pokiaľ nemožno používať vlastné vozidlo (ktoré bolo poškodené pri dopravnej nehode) plní prenájaté vozidlo - v súlade s judikatúrou - funkciu náhradného vozidla. Až momentom reálnej možnosti poškodeného začať opäť používať vlastné vozidlo (t.j. momentom umožnenia prevziať si opravené vozidlo z autoservisu) stráca prenájaté vozidlo status vozidla náhradného a náklady vynaložené po tomto momente prestávajú byť vynaložené účelne. Reálna oprava vozidla však končí až momentom, kedy je autoservis skutočne pripravený opravené vozidlo vydať zákazníkovi servisu, pretože v prípade, ak si autoservis, po vystavení faktúry za opravu, z titulu jej nezaplatenia, uplatňuje zádržné právo a podmieňuje vydanie opraveného vozidla z autoservisu úhradou faktúry za opravu (alebo predložením Oznamu o plnení - tzv. krycieho listu poisťovne) tak nepochybne oprava vozidla nekončí momentom dotiahnutia poslednej skrutky na opravovanom vozidle, alebo momentom vystavenia faktúry za opravu, ale končí až momentom zániku zádržného práva a vznikom reálnej možnosti prevzatia opraveného vozidla zo servisu. Skrátka, oprava vozidla celkom zjavne končí až momentom zaplatenia faktúry za opravu, resp. momentom doručenia Oznamu o plnení - tzv. krycieho listu poisťovne. Pre účely posúdenia účelnosti nákladov na požičanie náhradného vozidla je teda jednoznačne rozhodujúci nie moment vystavenia faktúry, ale moment, kedy je autoservis prvýkrát skutočne ochotný vydať opravené vozidlo z autoservisu. V tejto súvislosti poukázal takisto na to, že je potrebné si uvedomiť, že reparáciu zásahu do vlastníckeho práva k poškodenému vozidlu poškodený rieši proti svojej vôli a nájom náhradného vozidla bol poškodenému takisto vnútený iba v dôsledku protiprávneho konania škodcu. Poškodený, ktorý finančnú záťaž spojenú s opravou jeho poškodeného vozidla ako aj s nájmom náhradného vozidla nie je (pre neočakávanosť situácie a s tým súvisiacu jeho nepripravenosť) schopný pokryť z vlastných voľných zdrojov, je z hľadiska financii existenčne odkázaný na poskytnutú náhradu škody, pretože bez tejto náhrady škody nie je reálne schopný stav vyvolaný konaním škodcu reparovať. V takejto situácii sa ocitne veľký počet poškodených, pretože do doby, pokiaľ nebude preukazateľne zabezpečená úhrada faktúry za opravu, autoservisy takmer vždy opravené vozidlá zadržávajú a teda nechcú vydať opravené motorové vozidlá ich vlastníkom z autoservisu, rovnako ako tomu bolo v tomto prípade. Túto skutočnosť si uvedomoval

aj zákonodarca a preto na zvýšenie ochrany poškodených, najmä z dôvodu reálnej dostupnosti náhrady škody, ustanovil vo verejnom záujme povinnosť uzatvoriť na prevádzku motorového vozidla povinne zmluvné poistenie (PZP) s presne stanoveným hmotnoprávnym spôsobom zlikvidovania, t.j. ukončenia poistnej udalosti (§ 11 ods. 6). Každý prevádzkovateľ vozidla tak musí mať povinne uzavreté poistenie zodpovednosti, ktoré je v prípade spôsobenia škody pre poškodeného určitou garanciou reálne dostupného a pomerne rýchleho získania náhrady škody a to za presne stanovených podmienok. Preto je pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na požičanie náhradného vozidla potrebné zohľadňovať aj existenciu, zmysel a účel inštitútu povinne zmluvného poistenia (PZP) a teda hlavne to, že žalovaná poisťovňa vinníka nie je oprávnená zostať bezdôvodne ani jeden jediný deň nečinná. Práve naopak zákon poisťovní vinníka výslovne ukladá povinnosť bezodkladne konať pretože dostupnosť peňazí je kľúčovým aspektom reparácie poruchového stavu vyvolaného dopravnou nehodou. Pre zrejmy zmysel a účel PZP je poisťovňa zákonom č. 381/2001 Z.z. viazaná bezodkladne likvidovať poistnú udalosť predpísaným spôsobom a preto pri posudzovaní účelnosti vynaložených nákladov nemožno ignorovať existenciu PZP, či výslovnú povinnosť bezodkladnej likvidácie udalosti poisťovňou. Za neúčelné teda nemožno považovať náklady za požičanie náhradného vozidla až do momentu, kedy je poškodený reálne schopný začať opäť používať vlastné vozidlo (t.j. nie do momentu vystavenia faktúru za opravu, ale až do momentu kedy je autoservis prvýkrát skutočne ochotný vydať opravené vozidlo z autoservisu). Poškodený náhradné vozidlo do doby poskytnutia poistného plnenia, resp. do doby vystavenia Oznamu o plnení (krycieho listu) využíval práve a len z dôvodu, že v dôsledku porušenia právnej povinnosti poistencom žalovaného nemohol využívať vlastné vozidlo. Náklady, ktoré poškodený vynaložil na náhradné vozidlo, boli nutné a účelné a medzi týmito nákladmi a porušením právnej povinnosti poistencom žalovaného počas celej tejto doby existoval jednoznačný, nepochybný a úplne zrozumiteľný kauzálny nexus. Vystavenie faktúry za opravu nie je nijako spôsobilé viesť k zániku nutnosti a účelnosti vynaloženého nákladu na nájom náhradného vozidla, pretože poškodený momentom vystavenia faktúry za opravu ešte stále nemá reálnu a skutočnú možnosť používať svoje opravené vozidlo. Potrebu náhradné vozidlo naďalej využívať vyvolalo výlučne porušenie právnej povinnosti zo strany vinníka nehody v dôsledku ktorého je poškodený povinný strpieť výkon zákonného zádržného práva zo strany autoservisu. Výkon zákonom umožneného zádržného práva (§ 151s Občianskeho zákonníka) je plne v dispozícii toho, kto má záujem hnutelnou vecou, ktorú je povinný vydať, zabezpečiť svoju splatnú pohľadávku. K výkonu zádržného práva nie je potrebný súhlas protistrany (zákazníka autoservisu) a rovnako tak výkon zádržného práva nemožno označiť za protiprávne konanie. Výkon zádržného práva autoopravcov pri pravidelných servisoch či akýchkoľvek opravách motorových vozidiel je bežnou notoriou a legitímnym zákonným právom autoservisu a uplatnenie tohto práva je plne odôvodnené zvlášť pri tak finančne nákladných opravách, ako sú opravy motorových vozidiel po poistných udalostiach. Aj z tohto dôvodu sa poisťovňa nemôže, na úkor poškodeného, zbaviť svojej elementárnej zákonnej povinnosti, ktorou je bezodkladná likvidácia poistnej udalosti a s tým spojené poskytnutie písomného oznamu o výške poistného plnenia (§ 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.), ktorý poškodený použije na vyvolanie zániku zádržného práva autoservisu. Oznam o plnení, resp. Krycí list, resp. Záverečná správa, resp. Záverečný list, resp. Likvidačná správa a podobne sú synonymá písomného oznamu o výške poistného plnenia, ktorý je poisťovňa po ukončení bezodkladného šetrenia povinná vystaviť v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP č. 381/2001 Z.z. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalovaný doposiaľ nepreukázal neobvyklosť (neprimeranosť) fakturovanej ceny nájmu náhradného motorového vozidla. Napokon žalobca doplnil svoju argumentáciu vo vzťahu k úrokom z omeškania, pričom uviedol, že v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „NS SR“) sp.zn. 3Cdo/145/2017, na ktoré poukázal žalovaný, tento vychádzal z neúplnej a teda nesprávnej premisy, že poškodený má nárok na úrok z omeškania jedine v prípade porušenia právnej povinnosti uvedenej v ustanovení § 11 ods. 6 zákona o PZP. Podľa názoru žalobcu však poisťovňa nemá len jednu, ale dve odlišné a samostatné právne povinnosti - prvou je plniť dlh, teda poskytnúť poistné plnenie riadne a včas a druhou je povinnosť zlikvidovať vzniknutú škodovú udalosť včas a riadne. Napokon poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25Cdo/895/2008 zo dňa 17.12.2009, ktorý za rovnakého právneho stavu riešil sankcie za dve právne povinnosti a dospel k opačnému záveru, ako NS SR v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo/145/2017.

5. Na pojednávaní konanom dňa 02.08.2021 súd konal v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, nakoľko tento žiadal ospravedlniť svoju neprítomnosť na pojednávaní a súhlasil s vykonaním pojednávania vo svojej neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu zotrval na argumentácii obsiahnutej v písomných podaniach.

6. Súd postupom podľa § 204 C.s.p. oboznámil s obsahom spisu, nakoľko všetky listiny boli v priebehu konania sporovým stranám doručené a ich obsah nebol stranami spochybný, týka sa to listín: Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 23.03.2017, nájomná zmluva zo dňa 23.03.2017, faktúra č. XXXXXX, oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2017, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 06.07.2017 (týkajúci sa prenájmu náhradného MV), čestné prehlásenie a žiadosť o refundáciu nákladov spojený s požičaním náhradného vozidla zo dňa 23.03.2017, čestné prehlásenie k platbe v hotovosti, doklad o úhrade faktúry vo výške 726,- EUR dňa 19.07.2017, vyjadrenie k dobe opravy od autoservisu Porsche Inter Auto Slovakia spol. s r.o., zákazkový list zo dňa 13.03.2017, faktúra za opravu vystavená dňa 21.03.2017, doklad o úhrade faktúry autoservisu, faktúra za opravu a popisom jednotlivých položiek, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 23.03.2017 (vo vzťahu k náhrade škody na poškodenom MV), cenník MV pre poškodených pri dopravných nehodách od Rolanda H., cenová ponuka na zapožičanie MV od spoločnosti LuxCars, s.r.o. zo dňa 27.02.2012, rozpis k predloženým dôkazom (listina vyhotovená žalobcom s odkazom na jednotlivé skončené súdne konania), potvrdenie k cene nájmu MV od spoločnosti ERANOV s.r.o. zo dňa 30.04.2019, potvrdenie k cene nájmu od autopožičovne Zoltán Valentovič - Autotrans zo dňa 01.02.2017, potvrdenie k cene nájmu MV od autopožičovne M technix Martin P. zo dňa 29.04.2019, potvrdenie od spoločnosti ERANOVA s.r.o., JUDr. Zoltán Valentovič- Autotrans, PP RENT CARS s.r.o., SIXT GentleCar, s.r.o., BUSINESS Car s.r.o. a AUTOCENTRUM ASIST s.r.o. o tom, že tam uvedené ceny jednotlivých tried vozidiel vzhľadom na podmienky nájmu sú primerané a pohybujú sa v pásme cenovej obvyklosti, zoznam právoplatných rozhodnutí súdov k cene 66,-EUR za 1 deň nájmu.

7. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/, d/ zákona o PZP v relevantnom znení má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu
b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
d) ušlého zisku.

9. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP v relevantnom znení, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v relevantnom znení, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

11. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP v relevantnom znení, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 517 ods. 2 OZ).

12. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP v relevantnom znení, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

13. Podľa 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. K námietke žalovaného týkajúcej sa neurčitosti podanej žaloby súd uvádza, že žalobca v podanej žalobe uviedol skutočnosti, ktorými opísal jednotlivé skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoj nárok v rozsahu, ktorý umožnil súdu jeho jednoznačnú identifikáciu a individualizáciu. Súd preto námietku žalovaného, že žaloba nespĺňa kritériá požadované ustanovením § 132 CSP, vyhodnotil ako nedôvodnú.

16. K namietanému nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom týchto zmlúv bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktoré žalobca eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi, teda sa jedná o neexistujúci predmet postúpenia, na základe čoho považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 OZ za absolútne neplatné, súd uvádza, že základným predpokladom zodpovednosti za prevádzku motorového vozidla je škodová udalosť vyvolaná zvláštnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov. Už samotnou škodovou udalosťou dochádza k vzniku škody a k majetkovému úbytku na strane poškodeného, a to bez ohľadu na to, či si poškodený dá alebo nedá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť. Žalobca, resp. poškodený, ktorý svoj nárok postúpil, si v predmetnom konaní uplatňuje nárok z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody, ktorý bol poistený u žalovaného.

17. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.3.2017 sa postupuje nárok na náhradu škody postupcom ako poškodeným z titulu poistnej udalosti vo vzťahu ku ktorej postupovanej pohľadávke poškodený, a to spoločnosť ALPHA SK s. r.o. bola veriteľom a žalovaný dlžníkom. Postúpená pohľadávka vznikla z titulu poistnej udalosti pri ktorej poškodený, z titulu poistnej udalosti - škodovej udalosti na motorovom vozidle EČV: W nemohol toto vozidlo užívať a bol nútený za čas doby opravy poistnou udalosťou poškodeného motorového vozidla si zabezpečiť náhradné motorové vozidlo uzavretím Nájomnej zmluvy zo dňa 13.03.2017, kde prenajímateľom bol žalobca. Škoda, ktorá vznikla poškodenému z titulu škodovej - poistnej udalosti, keď poškodený bol nútený si zabezpečiť po dobu opravy poistnou udalosťou poškodeného motorového vozidla náhradné vozidlo, nepochybne predstavovala poistný nárok, dlžníkom ktorého bol žalovaný. Poškodený preto postupoval existujúcu pohľadávku.

18. K námietke žalovaného, že predmetom tejto zmluvy bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodenej, ktorú žalobca eviduje voči poškodenej ako dlžníkovi, teda sa jedná o neexistujúci predmet postúpenia, keďže nedošlo k úhrade tejto faktúry, na základe čoho považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 OZ za absolútne neplatný, súd uvádza, že nie je namieste stotožňovať nárok spoločnosti prenajímateľnej náhradné MV voči poškodenému na zaplatenie fakturovanej ceny nájomného v súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla, s nárokom poškodeného na poistné plnenie voči žalovanému titulom náhrady škody vzniknutej v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Ide o rôzne nároky založené rôznymi zmluvami prípadne právnymi skutočnosťami a existujúce medzi rôznymi subjektmi. Vzťah medzi poškodeným a spoločnosťou prenajímateľnou náhradné motorové vozidlá, vznikol na základe nájomnej zmluvy. Právnym základom nároku poškodeného na poistné plnenie voči žalovanému ako poisťovateľovi je však náhrada škody uplatňovaná v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ a § 15 ods. 1 zákona o PZP. Z uvedeného je zrejмый právny základ jednotlivých právnych vzťahov a nárokov z nich vyplývajúcich, ktoré však nie je možné stotožňovať prípadne zmiešavať, ako to urobil žalovaný.

19. Vo veci konajúci súd považuje za potrebné dodať, že žalovaný vlastným správaním, konaním potvrdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Uvedené vyplýva z úkonu Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 06.07.2017, ktoré bolo adresované žalobcovi s výsledkom, že poistné plnenie akceptované žalovaným v sume 280,- EUR sa poukazuje na účet žalobcu. S ohľadom na uvedené má súd za to, že vo veci je daná aktívna legitímácia žalobcu.

20. Vo vzťahu k opodstatnenosti samotného nároku na náhradu škody súd uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodený si zapožičal náhradné vozidlo Kia Ceed za cenu 66 eur/deň a podľa Zmluvy o nájme motorového vozidla mal vozidlo požičané od 13.03.2017 do 23.3.2017 (11 dní) s celkovou cenou 726,- EUR. Zo zmluvy o nájme motorového vozidla, z faktúry za prenájom vozidla má súd za preukázané, že poškodený náhradné motorové vozidlo mal prenajaté od 13.03.2017 od 8:00 hod do 23.03.2017 o 17:30 hod., pričom počas tejto doby bolo poškodené vozidlo opravované v autoservise, čo má súd prvej inštancie za preukázané zákazkovým listom, faktúrou za opravu vozidla a vyjadrením servisu k dobe opravy.

21. Vo vzťahu k samotnému nároku, ktorý je predmetom žaloby, súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného

a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (obdobne aj uznesenie NS SR sp.zn. 4MCdo/23/2008).

22. Skutočnou škodou je podľa súdnej judikatúry aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenie veci. Príčinná súvislosť je daná vtedy, ak škodná udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej ide (R 7/1992). Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady vynaloženia akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Je nesporné, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody.

23. V predmetnej veci je nesporným fakt, že k poistnej udalosti došlo, žalovaný poistnú udalosť uznal a poistné plnenie čiastočne plnil. Kauzálny nexus je daný tým, že porušením pravidiel cestnej premávky došlo ku škode na motorovom vozidle poškodeného. Zapožičanie náhradného vozidla považuje súd prvej inštancie za skutočnú škodu definovanú v ustanovení § 442 OZ ako ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá nastala v súvislosti so škodovou udalosťou a nemôže byť žiadnym spôsobom závislá od správania poškodeného po škodovej udalosti. V kontexte uvedeného je odvoditeľné, že na skutočnú škodu sa prihliada tak, aby škodovou udalosťou neutrpel sociálny komfort poškodeného. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS 3831/17, ktoré stručne zhrnulo podstatu zavedenia povinnosti povinného poistenia zodpovednosti za škodu, a to práve na účely ochrany poškodeného pred znášaním dôsledkov porušenia právnej povinnosti iným účastníkom cestnej premávky: „...Podľa náhľadu Ústavného soudu je třeba se v souvislosti s poskytnutím náhradního vozidla zamyslet nad tím, jaký je jeho smysl a účel. Lze mít v zásadě za to, že podstatou náhradního vozidla je umožnit pojištěnci zachování určitého životního standardu v situaci, kdy dojde, ať již k částečnému nebo totálnímu poškození vozidla. Poskytnutím náhradního vozidla nebude poškozený ponechán v tísní a bude mu umožněno vést, co do kvality, obdobný život, jako před dopravní nehodou... Ve své podstatě tak není důvodu, pro který by tyto náklady, jsou-li účelně vynaloženy, měl nést právě poškozený. Výklad a aplikace práva nemohou být odtrženy od reálného života...“ V danom prípade aplikáciou ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poisťovňa z titulu poistenia by plnila aj nároky vzniknuté v dôsledku škody na veci, čo pripúšťa záver aplikácie aj pre následné škody, ktoré vzniknú v dôsledku škody na veci samej. Ide o účelne vynaložené náklady, ktoré musí poškodený obvykle vynaložiť v súvislosti s odstránením dôsledkov vzniku škody a v tejto súvislosti súd prvej inštancie poukazuje na rozsudok NS ČR z 30.11.1990 sp. zn. 1Cz 86/90, R 7/1992. V kontexte uvedeného je nutné prihliadať najmä na dôvody potreby náhradného motorového vozidla a rozsah jeho užívania z časového hľadiska. Vo veci konajúci súd preto považuje za spravodlivé rešpektovať rozsah uplatneného nároku pri preukázaní výkonu/charakteru činnosti osoby poškodeného/žalobcu. Využívanie vozidla na podnikateľské účely bolo síce zo strany žalovaného spochybnené, avšak súd považuje Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 23.03.2017, v ktorom poškodený uviedol, že od žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti, za dostatočné preukázanie skutočnosti, že prenájom náhradného MV bolo pre poškodeného nevyhnutné. Súd nepovažuje toto prehlásenie za nedostatočne špecifikované alebo zdokladované, preto považuje práve námietku žalovaného v tomto smere za účelovú. Poškodený nemohol z titulu poistnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla.

24. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla počas opravy svojho vozidla. Konceptia náhrady škody vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena požičovného, ktorá je obvyklá, teda nie cena priemerná, resp. cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Ďalej je potrebné podotknúť, že kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť, či znemožniť požičanie náhradného vozidla, ktoré treba

považovať za jediný možný spôsob vyváženia ujmy spôsobenej poškodením vlastného vozidla. Pokiaľ ide o výšku ceny nájmu, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien, nejde však o cenu priemernú. Preto pokiaľ cena nájmu z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Zároveň každá uzavretá zmluva je výsledkom individuálnych rokovaní zmluvných strán.

25. V nadväznosti na predchádzajúci bod súd konštatuje, že suma 66 eur za deň nájmu motorového vozidla celkom zjavne z cenového pásma nevybočuje. Zo žalobcom predložených listín - potvrdenie k cene nájmu motorového vozidla od spoločnosti ERANOV s.r.o., potvrdenie k cene nájmu od Valentovič Zoltán-Autotrans, potvrdenie k cene nájmu motorového vozidla vyplýva, že ceny za zapožičanie MV totožnej kategórie boli v pásme od 65 eur do 70 EUR. Suma 66 EUR preto nie je neobvyklá alebo celkom premrštená. Uvedené listinné dôkazy neboli zo strany žalovaného žiadnym spôsobom rozporované. Túto sumu 66 eur za deň prenájmu motorového vozidla je preto potrebné akceptovať ako cenu obvyklú.

26. Vo veci konajúci súd teda zastáva názor, že účelnosť vynaložených nákladov na zapožičanie náhradného vozidla je potrebné posudzovať jednak z hľadiska primeranosti vynaložených nákladov na prenájom vozidla, ako aj z hľadiska objektívnej doby, ktorá bola nevyhnutne potrebná na vykonanie opravy poškodeného vozidla, keď účelnosť a dĺžka opravy a tým aj potreba prenájmu náhradného vozidla nemôže závisieť od subjektívnej vôle poškodeného, resp. od subjektívnych okolností, teda od skutočností, kedy si príde, resp. bude mať čas už opravené vozidlo vyzdvihnúť, ale musí byť objektívne daná. Je potrebné zdôrazniť, že poškodený pritom nemá ako priamo ovplyvniť samotnú dĺžku trvania opravy v servise, nakoľko postup práce servisu závisí od mnohých faktorov, ako napríklad počet objednávok v servise, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu. Ide o objektívne okolnosti existujúce nezávisle od vôle poškodeného. Až momentom reálnej možnosti poškodeného začať opäť používať vlastné MV, teda momentom, kedy mu je umožnené prevziať si opravené vozidlo z autoservisu stráca požičanie náhradného MV a náklady s tým spojené prvok účelnosti. V uvedenom prípade poškodený ukončil nájom náhradného MV ihneď po tom, ako bolo doručené Oznámenie poisťovne o plnení, tzv. krycí list poisťovne, čo pri rešpektovaní zádržného práva autoservisu za účelom zabezpečenia svojej peňažnej pohľadávky znamená, že náklady vynaložené na nájom náhradného MV boli vynaložené účelne, bez ohľadu na to, kedy bola vystavená faktúra autoservisu.

27. S ohľadom na uvedené žalobca dostatočne preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla zabezpečeného poškodeným. Boli tak splnené všetky predpoklady, za splnenia ktorých vzniká zodpovednosť za škodu, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 446,- EUR, ktorá predstavuje sumu, o ktorú žalovaný krátil poisťné plnenie.

28. Žalovaný rozporoval aj uplatnený úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) sp.zn. 3Cdo/145/2017, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania žalovanému vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa tak do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nespĺnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ustanovení § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

29. Vo vzťahu k predmetnému uzneseniu najvyššieho súdu súd prvej inštancie uvádza, že podkladom právneho posúdenia konkrétnej veci konajúcimi súdmi, v nadväznosti na uplatnený úrok z omeškania, bola situácia, kedy si žalobca uplatnil úrok z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, pričom v danom prípade súdy uviedli, že tento úrok žalobcovi nemohol vzniknúť vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná poisťovňa v zákonnej lehote troch mesiacov poskytla žalobcovi vysvetlenie (odmietnutie plnenia), čím si splnila povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z.

30. V prejednávanej veci si však žalobca uplatnil úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ, čo je odlišný prípad, na ktorý uvedený záver dovolacieho súdu nemožno vzťahovať. Dovolací súd neposkytol vo svojom rozhodnutí právne posúdenie situácie, kedy si žalobca uplatňuje úrok z omeškania podľa Občianskeho zákonníka, preto akúkoľvek precedenčnú záväznosť, hoci aj obiter dictum vysloveného záveru o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a poisťovňa by sa tak do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, za situácie kedy sa dovolací súd vo svojom výklade žiadnym spôsobom nevysporiadal so znením ustanovenia § 11 ods. 7 prvej časti vety zákona o PZP určujúceho splatnosť poisťného plnenia do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie, považuje vo veci konajúci súd za nevzťahujúcu sa na prejednanú vec. Takto naformulovaný záver najvyššieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká poisťovní, ako žalovanej v spore (čo vyplývalo zo skutkového stavu veci), až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a poisťovňa by sa tak do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia tohto záveru, v samotnej svojej podstate navyše naráža aj na skoršiu rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu reprezentovanú napr. uznesením najvyššieho súdu sp.zn. 4Cdo/166/2007 z 27.01.2009 a rozsudkom najvyššieho súdu (hoci aj ako súdu odvolacieho) sp.zn. 3Obo/29/2016 z 27.06.2017, ktorá sa síce vzťahuje na právnu úpravu splatnosti poisťného plnenia podľa § 797 ods. 3 prvá veta OZ, no reprezentuje názor, že pokiaľ žalovaná poisťovňa vykonala šetrenie za účelom zistenia vzniku a príčin škodovej udalosti a tiež za účelom zistenia rozsahu povinnosti poskytnúť plnenie, ktoré bolo nepochybne žalovanou aj riadne ukončené a napriek tomu neposkytla žalobcovi poisťné plnenie, hoci tak mala urobiť, dostala sa s plnením dlhu do omeškania, a to uplynutím pätnásteho dňa od skončenia šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti plniť.

31. Len nad rámec uvedeného vo veci konajúci súd si zároveň dovoľuje poukázať aj na skutočnosť, že ústavná sťažnosť, podaná vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22. novembra 2018, bola Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 309/2020 prijatá na ďalšie konanie.

32. Konajúci súd v tomto smere uvádza, že zavedením ustanovenia § 11 ods. 6 a na to nadväzujúceho sankčného ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP došlo k transponovaniu Smernice 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 (ďalej len „Smernica“), z ktorej článku 4 ods. 6 vyplýva, že zavedená sankcia zabezpečuje povinnosť ukončenia prešetrovania poisťnej udalosti v stanovenej trojmesačnej lehote. Zo znenia uvedenej Smernice však nevyplýva, že by zavedením takejto sankcie mal byť dotknutý prípadný nárok na úrok z omeškania, ktorý vyplýva z vnútroštátnej úpravy a viaže sa na prípad omeškania s plnením peňažnej povinnosti. Naopak z odôvodnenia Smernice vyplýva, že je vhodné zaručiť, aby poškodená osoba mala osobitné právo na rýchle poskytnutie poisťného plnenia a preto je potrebné zaviesť do vnútroštátneho práva primerane účinné a systematické finančné alebo rovnocenné administratívne sankcie; avšak podmienkou je, aby zodpovednosť a vzniknutá škoda boli nespochybniteľné, aby poisťovňa bola schopná realizovať zodpovedajúce plnenie v predpísanej lehote; zodpovedajúce plnenie náhrady by malo byť vyhotovené písomne a malo by obsahovať dôvody, na základe ktorých bola posúdená zodpovednosť a samotná škoda (bod 18 odôvodnenia Smernice). Okrem týchto sankcií je vhodné zaviesť povinnosť platenia úrokov z výšky náhrady stanovenej poisťovňou alebo súdom poškodenej osobe, ak sa plnenie nerealizovalo v zmienenej predpísanej lehote; ak má členský štát platné vnútroštátne predpisy, ktoré obsahujú požiadavku platenia úroku z omeškania, toto ustanovenie sa môže vykonať odkazom na tieto predpisy (bod 19 odôvodnenia Smernice).

33. Pre zákon o PZP, ako lex specialis upravujúci určitú oblasť poistenia, vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, platí, že jeho ustanovenia majú prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako lex generalis. So zreteľom na uvedené, súd pri otázke posúdenia splatnosti poisťného plnenia neaplikoval ustanovenie § 797 ods. 3 OZ, ale pre existenciu špeciálneho ustanovenia týkajúceho sa splatnosti poisťného plnenia v rámci zákona o PZP, aplikoval na daný prípad ustanovenie § 11 ods. 7 zákona o PZP.

34. Z ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP vyplýva splatnosť poisťného plnenia, a to do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia. V prípade prvej možnosti je reflektované skončenie prešetrovania poisťnej udalosti a stanovená povinnosť výplaty poisťného

plnenia (ako peňažného plnenia) v určenej lehote od jeho skončenia. V prípade druhej možnosti je otázne, kto je zaviazaným subjektom v súdnom rozhodnutí. Pokiaľ poškodený využil možnosť priameho uplatnenia nároku podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP a nárok voči poisťovni uplatnil v súdnom konaní, potom je osobitné ustanovenie o splatnosti poistného plnenia obsolentné, keďže právo poškodeného na poskytnutie poistného plnenia je dané inštitútom vykonateľnosti súdneho rozhodnutia podľa § 232 ods. 1, 2 CSP, a to márnym uplynutím lehoty na plnenie. Rovnako by v takom prípade nedávala zmysel ani požiadavka doručenia právoplatného súdneho rozhodnutia poisťovni, pretože lehota na plnenie je pochopiteľne viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia strane sporu. Vzhľadom k uvedenému sa súd prikláňa k názoru vyjadrenému aj v odbornej literatúre (Petruľák, M., Šulíková, M. Poistné zmluvy. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 103-104), podľa ktorého je poisťovňa povinná poskytnúť poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v prípade, ak je v súdnom rozhodnutí zviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca.

35. Dôvodová správa k zákonu o PZP navyše uvádza, že „Splatnosť poistného plnenia zákon viaže podobne ako tomu bolo doteraz na dobu 15 dní po skončení šetrenia potrebného na zistenie výšky povinnosti poistiteľa nahradiť škodu. Rovnaká lehota platí, ak o nároku poškodeného rozhoduje súd, bez ohľadu na to, či poškodený žaloval poistiteľa alebo poisteného.“ Aj s odkazom na uvedené a opätovne stotožniac sa s názorom prezentovaným autormi vyššie citovanej publikácie možno hovoriť o nedostatočnej precízności zákonodarcu pri stanovení lehoty na plnenie zo strany poisťovne (v prípade, ak bol škodca a nie poisťovňa v rozhodnutí zviazaný na zaplatenie náhrady škody), pretože ak bolo zámerom zákonodarcu zlaďiť lehotu, ktorá je daná na plnenie škodcovi súdnym rozhodnutím, s lehotou, ktorú má na plnenie poisťovateľ, potom bol tento zámer zmarený práve stanovením začiatku plynutia lehoty až na moment doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, pričom v tomto ohľade zároveň požiadavka na výplatu poistného plnenia v lehote určenej súdnym rozhodnutím vyznieva nadbytočne.

36. Samotná otázka splatnosti poistného plnenia má však vplyv na nárok osoby s právom na výplatu poistného plnenia na úroky z omeškania. Pokiaľ nesplní poisťovňa svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, čo znamená právo osoby na poistné plnenie na úroky z omeškania. Tento nárok je daný na základe § 517 ods. 2 OZ, pretože nie je žiadny dôvod vyčleniť poisťoprávny vzťah z okruhu záväzkových vzťahov. Nárok na úroky z omeškania vzniká preto osobe s právom na poistné plnenie prvým dňom po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia zo strany poisťovne.

37. S poukazom na uvedené, vo veci konajúci súd má za to, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP má povahu sankcie za nesplnenie nepeňažnej povinnosti uvedenej v ustanovení § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľom, a to skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť výšku poistného plnenia do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, resp. poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia.

38. Sankcia vyplývajúca z ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP však na rozhodovaný spor nedopadá. Pokiaľ však poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že plniť nebude, prípadne bude plniť len čiastočne, nezabavuje ho to povinnosti v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť peňažný nárok v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nesplnil. Obdobný záver vyplýva zároveň aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp.zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020.

39. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s vyplatením časti poistného plnenia, na ktoré mal žalobca nárok, vznikol tak žalobcovi zároveň aj nárok na úrok z omeškania s plnením peňažnej povinnosti, počnúc dňom omeškania, teda dňom po uplynutí lehoty 15 dní po skončení prešetrovania, potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, teda 04.07.2017 + 15 dní, t.j. od 20.07.2017. S ohľadom na všetko uvedené súd priznal žalobcovi žalovaný nárok a úrok z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, a to v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523127'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523366'&ucin-k-dni='30.12.9999'> prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V prípade, ak nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='233/1995%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).